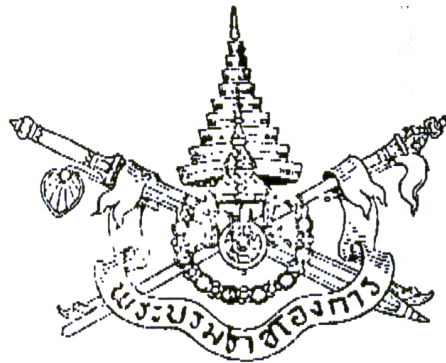

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๔ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓๖๗

ยกเลิกโดย พรณ. ฆ้องกลิ่นทร คำกัโรเกินทร น.ศ. ๕๑๙๐
*พระราชบัญญัติ

บ้องกันการคำกัโรเกินทร (ฉบับที่ ๓)

พุทธศักราช ๒๕๕๔

ในพระปรมาภิไธยสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอานันทมหิดล
คณะผู้สำเร็จราชการแทนพระองค์

(ตามประกาศประธานสภาผู้แทนราษฎร
ลงวันที่ ๔ สิงหาคม พุทธศักราช ๒๕๕๐)

อาทิตย์ทิพอาภา

พล.อ. พิชยนทรโยธิน

ตราไว้ ณ วันที่ ๑๐ ตุลาคม พุทธศักราช ๒๕๕๔

เป็นปีที่ ๘ ในรัชกาลปัจจุบัน

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓๖๘ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๔๘๔

โดยที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติว่า สมควรแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

จึงมีพระบรมราชโองการให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภาผู้แทนราษฎร ตั้งต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้ให้เรียกว่า “พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร (ฉบับที่ ๓) พุทธศักราช ๒๔๘๔”

มาตรา ๒ ให้ใช้พระราชบัญญัตินี้ตั้งแต่วันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ทวิ แห่งพระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

“มาตรา ๑๑ ทวิ ในกรณีที่คณะกรรมการส่วนภูมิภาคได้ตั้ง ราคาสูงสุดของสิ่งของใดตามความในมาตรา ๙ แล้วเมื่อมีผู้ขอซื้อสิ่งของนั้น ด้วยเงินสดเพื่อบริโภคเป็นจำนวนหรือปริมาณไม่เกินสมควร เก่การบริโภคปกติจากผู้ทำการขายปลีกสิ่งของนั้น ถ้าผู้ทำการขายปลีกมีสิ่งของนั้น ผู้ทำการขายปลีกต้องขายให้แก่ผู้ที่ขอซื้อในราคาไม่เกินราคาสูงสุดที่ตั้งไว้

การขายปลีกตามความในวรรคก่อนหมายถึงการขายที่มีใช้การขายส่งซึ่งกระทำเป็นปกติธุระ ส่วนการขายส่งนั้นหมายถึง

วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๕๕๕ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๕๙ หน้า ๑๓๖ ๕

การขายสิ่งของประเภทหนึ่งประเภทใดแก่บุคคล เพื่อขายสิ่ง
ของประเภทนั้นเป็นปกติธุระ”

มาตรา ๔ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๑ ตริแห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๑ ตริ เพื่อประโยชน์ในการควบคุมการบังคับ
ให้ขายตามความในมาตรา ๑๑ ทวิ ให้คณะกรรมการส่วน
ภูมิภาคมีอำนาจที่จะให้ผู้ทำการขายปลีกร้างให้ทราบว่า สิ่ง
ของซึ่งตนทำการขาย ปลีกและ คณะกรรมการส่วนภูมิภาคได้
ตั้งราคาสูงสุดไว้นั้น เก็บไว้ ณ ที่ใด”

มาตรา ๕ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ทวิ แห่ง
พระราชบัญญัติป้องกันการค้ากำไรเกินควร พุทธศักราช ๒๕๕๐

“มาตรา ๑๖ ทวิ ผู้ใดฝ่าฝืนไม่ขายสิ่งของตามความใน
มาตรา ๑๑ ทวิ มีความผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่ง
ร้อยบาท

ถ้าความผิดตามความในวรรคก่อน ปรากฏขึ้นด้วยการ
กล่าวหาแจ้งความของบุคคลที่มีใจเจ้าพนักงาน ของรัฐบาลทำ
การในหน้าที่ นอกจากเงินค่าปรับแล้ว ให้ผู้มีความผิดเสีย
เงินเป็นค่าสินบนจ่ายให้แก่บุคคลดังกล่าวอีกด้วย เป็นจำนวน

เล่ม ๕๘ หน้า ๑๓๗๐ ราชกิจจานุเบกษา วันที่ ๑๔ ตุลาคม ๒๔๘๔

เงินไม่เกินครึ่งหนึ่งของเงินค่าปรับ แต่อย่างน้อยไม่ต่ำกว่า สิบบาท”

มาตรา ๖ ให้เพิ่มความต่อไปนี้เป็นมาตรา ๑๖ ตรี แห่ง พระราชบัญญัติป้องกันการกระทำใดเกินควร พุทธศักราช ๒๔๘๐

“มาตรา ๑๖ ตรี ผู้ใดฝ่าฝืนไม่แจ้งที่เก็บสิ่งของตาม ความในมาตรา ๑๑ ตรี หรือแจ้งเท็จ หรือช่วยปิดบัง มีความ ผิดต้องระวางโทษปรับไม่เกินหนึ่งร้อยบาท”

มาตรา ๗ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงการเศรษฐกิจ และรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการให้เป็นไป ตามพระราชบัญญัตินี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พิบูลสงคราม

นายกรัฐมนตรี

พระราชบัญญัติฉบับนี้ตราเพิ่มเติมขึ้นไว้ ก็เพื่อบังคับมิให้ผู้ ประกอบการค้ากักตุนค้าบางอย่างไว้ไม่จำหน่าย และขายเอากำไร เกินควรภายหัดัง และกำหนดขึ้นบทให้แก่ผู้นำจับผู้ ประกอบการค้า ที่ฝ่าฝืน